

Norsk Lovtidende.

Utgitt efter offentlig foranstaltning

ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 44

Utgitt 25 juli.

1916

Lov

21 juli.
Nr. 1.

om skifte- og konkurssaker.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Os er blit forelagt Stortingets beslutning, av 11 juli 1916 saalydende:

§ 1. Skifte- og arvebehandling, konkursbehandling og akkordforhandling hører under herreds- eller byretten som skifteret.

§ 2. Ingen kan være skiftedommer under skifte- og arvebehandling, naar han selv er medeier eller arving i boet. Staa en skiftedommer i saadant forhold til en medeier eller arving som nævnt i lov om domstolene § 106, nr. 2—6, kan han ikke forrette uten samtykke av alle medeiere eller arvinger.

Under konkursbehandling og akkordforhandling kan ingen være skiftedommer i sit eget bo, eller naar han staa i saadant forhold til skyldneren som nævnt i lov om domstolene § 106, nr. 2—6.

Skiftedommer kan heller ikke nogen være, naar andre særegne omstændigheter foreligger, som er skikket til at svække tilliden til hans uhildethet. Navnlig gjelder dette under skifte- og arvebehandling, naar nogen medeier eller arving kræver, at han av den grund skal vike sæte, og under konkursbehandling og akkordforhandling, naar skyldneren eller en fordringshaver av samme grund kræver det.

Ved behandlingen av retstvister er dommeren ugild i samme utstrækning, som naar det gjelder søksmaal.

§ 3. Om ugildhet for den, som paa skifterettens vegne utfører forseglings- og registreringsforretninger, gjelder de samme regler, som er foreskrevet for rettskrivere ved lov om domstolene §§ 110—113, 118, 120 og 121.

§ 4. Skifte- og arvebehandling efter en avdød foretages av skifteretten i den retskreds, hvor arvelateren ved dødsfaldet

21 juli. hadde sin bopæl. Hvis han hverken i indlandet eller utlandet
Nr. 1. hadde paaviselig bopæl ved dødsfaldet, foretages behandlingen, hvor han sidst hadde bopæl eller opholdssted her i riket. Har længstlevende egtefælle sittet i uskiftet bo, træder dennes sidste bopæl eller opholdssted i stedet for avdødes.

Skifte mellem egtefæller foretages ved egtemandens bopæl eller, hvis han ikke har bopæl i riket, ved hans sidste bopæl eller opholdssted.

Skifte efter en forsvunden person, som ved dom er formodet at være død, og hvis efterlatte egtefælle sitter inde med fællesboet, foretages ved dennes bopæl eller opholdssted.

Skifte av arvelod, som er tildelt en fraværende arving og behandles som umyndiges midler, foretages av skifteretten paa det sted, hvor arven først faldt.

En anden skifteret end den lovbestemte kan ikke vedtages.

§ 5. Konkursbehandling og akkordforhandling foretages av skifteretten i den retskreds, hvor skyldneren har sit almindelige verneting.

En anden skifteret end den lovbestemte kan ikke vedtages.

§ 6. Under skifteretten hører den retslige avgjørelse av alle spørsmål om overtagelse, behandling, utlevering, slutning og oppgjør av et bo.

I den utstrækning, det er nødvendig av hensyn til boets oppgjør, avgjør skifteretten ogsaa de krav, som er fremsat mot boet paa utlevering eller dækning av midler, som er under skifterettens behandling, hvis ikke andet følger av § 7.

Har nogen meldt en fordring i boet, kan skifteretten ogsaa avgjøre boets motfordringer saa langt, som de bringes i motregning.

§ 7. Et krav kan ikke gjøres gjældende ved skifteretten, hvis det efter ufravikelige vernetingsregler hører under en anden ret end den herreds- eller byret, som behandler boet.

Krav mot et bo i anledning av forpligtelser, som det selv har paadragt sig (massekrav), kan saksøkeren ogsaa bringe ind for de almindelige domstoler. Det samme gjælder krav paa tinglige rettigheter i gjenstande, som er i boets besiddelse, hvis ikke kravet er opstaat ved arvefald i boet.

Er der, allerede før boet blev tat under skiftebehandling, reist søksmaal om et krav, som saksøkeren agter at gjøre gjældende mot boet, kan han fortsætte saken ved de almindelige domstoler.

I andre tilfælde kan de krav og fordringer, som er nævnt i § 6, bare gjøres gjældende ved skifteretten.

§ 8. Om skifterettens myndighet til at avgjøre retslige

spørsmål under akkordforhandling gjelder det, som er bestemt 21 juli. i lov om akkordforhandling av 6 mai 1899 med tillægslove. Nr. 1.

§ 9. Skal skifteretten avgjøre en tvist, træffer den avgjørelsen ved kjendelse.

Kjendelsen er gjenstand for anke, naar den gjelder spørsmål om overtagelse av boet eller den avgjør et krav, som er fremsat mot boet.

§ 10. Før skifteretten avsiger en kjendelse, skal den saavidt mulig gi den eller dem, som den angaar, anledning til at uttale sig enten muntlig eller skriftlig.

Naar der ikke er tvist, kan meddelelse om kjendelsen gives paa den maate, som retten i ethvert tilfælde finder hensigtsmessig.

§ 11. En tvist, som hører under skifteretten, kan bringes ind for den gjennom søksmaal, saafremt det paa grund av retsspørsmålets art eller de opplysninger, som kræves, ansees hensigtsmessigst, at tvisten behandles i et søksmaals former, og retten gir samtykke.

Under samme betingelser kan skifteretten henvise tvisten til saadan behandling.

Før retten gir samtykke eller beslutter henvisning, skal den gi parterne anledning til at uttale sig. Rettens beslutning om at samtykke i eller henvise til søksmaalsbehandling kan ikke angripes ved kjøremaal eller anke.

§ 12. Skal en tvist behandles som søksmaal, fastsetter skifteretten, hvem som skal reise søksmaalet, og inden hvilken frist det maa anlægges.

Mægling i forliksraadet foretages ikke, og hovedforhandling kan berammes uten saksforberedelse. Men ellers kommer de almindelige regler om søksmaal for herreds- og byret til anvendelse, hvis ikke andet følger av bestemmelse i denne lov.

Skifteretten kan av eget tiltak beslutte at fremme behandlingen av boet uten hensyn til tvisten, hvis søksmaal ikke blir anlagt inden den frist, som er sat, eller hvis avgjørelsen av søksmaalet blir utilbørlig sinket ved feil av den part, som har reist det.

Rettens beslutninger efter denne paragraf kan ikke angripes ved kjøremaal eller anke.

§ 13. Skiftesamlinger og møter ved skifteretten til behandling av akkordforslag er retsmøter. Offentligheten kan altid utelukkes, naar det findes hensigtsmessig.

§ 14. Er der opnævnt bestyrer i boet, skal forkyndelser og meddelelser vedkommende de krav, som er fremsat mot boet, rettes til bestyreren.

Forkyndelser og meddelelser i anledning av angrep paa

21 juli. skifterettens avgjørelser eller utlodninger rettes til bestyreren Nr. 1. paa boets vegne.

§ 15. Saafremt den, hvis krav blir bestridt, ikke er tilstede i det møte, hvor indsigelsen fremsættes, skal skifteretten snarest mulig underrette ham ved anbefalt brev eller paa anden hensigtsmæssig maate. Er bestyrer opnævnt, skal han gi underretningen.

§ 16. Naar ikke andet er bestemt ved lov, avgjør skifteretten, om en kjendelse eller dom, som er avsagt under behandlingen av boet, skal lægges til grund for den videre behandling, før den er blitt retskraftig.

§ 17. Skifterettens utlodninger er gjenstand for anke.

§ 18. I de tilfælde, som omhandles i lov av 2 juni 1906, indeholdende forandringer i lovgivningen om akkordforhandling og konkurs, avsnit I §§ 3, 13 og 29 og avsnit II §§ 60, 66 og 75, gaar kjæremaal til Høiesterets kjæremaalsutvalg.

§ 19. Fristene for anke og kjæremaal overfor en avgjørelse, som ikke skal forkyndes eller meddeles vedkommende, regnes fra det retsmøte, i hvilket avgjørelsen er truffet.

Opreisning gives ikke mot forsømmelse av frister eller retsmøter under skifte- og arvebehandling, konkurs eller akkordforhandling.

§ 20. De bestemmelser, som er git i lov om rettergangsmaaten for tvistemaal første, anden og fjerde del, faar tilsvarende anvendelse paa de forretninger, som skifteretten utfører i henhold til denne lov, forsaavidt dertil er anledning, og ikke andet er bestemt ved lov.

Slutningsbestemmelse.

Tiden for denne lovs ikrafttræden fastsettes ved særskilt lov.

Ti har Vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania slot den 21 juli 1916.

Haakon.

(L. S.).

Gunnar Knudsen.

Carsten Schlytter,
konst.

Lov

21 juli.

Nr. 2.

om vidners og sakkyndiges godtgjørelse m. v.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Os er blit forelagt Stortingets beslutning, av 11 juli 1916 saalydende:

§ 1. Vidner som møter for retten efter lovlig indkaldelse, og sakkyndige, som avgir erklæring til retten eller paatalemyndigheten eller forklaring for retten, har krav paa godtgjørelse efter reglerne i denne lov.

§ 2. Et vidne har ret til skyssgodtgjørelse, naar reisen til retsstedet utgjør mindst 20 km., eller naar det paa grund av legemsfeil, sykdom, alder eller svakelighet ikke kan komme til retsstedet uten befordring.

§ 3. Skyssgodtgjørelsen for vidner utgjør:

- a. for reise med jernbane 4 øre pr. km.;
- b. for reise med dampskib 25 øre pr. sjømil;
- c. for reise paa anden maate 6 øre pr. km. tillands og 9 øre pr. km. tilvands.

Oplyser vidnet, at de utgifter, som med nødvendighet er gaat med til dets befordring, ikke blir dækket av denne godtgjørelse, kan det for reise med dampskib yderligere kræve erstattet nødvendige utlæg til indskrivningspenger, bryggepenger og fløtmandspenger.

Under samme betingelse kan vidnet for reise, som ikke er foregaat med jernbane eller dampskib, istedenfor godtgjørelse kræve erstatning for nødvendige utlæg. Dog kan det under ingen omstændighet kræve mer end det, som er bestemt for stevenvidner, saaledes beregnet, at vidnet ansees for at ha reist sammen med et andet vidne, naar dette har været mulig.

Kongen kan gi nærmere regler om vidners godtgjørelse for reise med ren.

§ 4. For den tid, som nødvendig gaar med til reisen eller opholdet paa retsstedet, skal vidnerne ha en godtgjørelse av 2 kroner for hvert døgn eller del av et døgn, hvis reisen til retsstedet utgjør mindst 20 km. Desuten skal ethvert vidne, som maa overnatte utenfor hjemmet, ha 1 krone for hver nat.

Naar retten i henhold til lov har utvidet et vidnes møtepligt, eller naar reisen og opholdet paa retsstedet tar over en uke, kan godtgjørelsen efter rettens skjøn forhøies. Men den maa ikke overstige 5 kroner pr. døgn.

§ 5. Naar et vidne ikke har krav paa godtgjørelse efter § 4 første punktum, kan retten tilkjende det erstatning for ut-

21 juli. læg og tapt arbeidsfortjeneste, hvis særlige grunde, saasom vid-
Nr. 2. nets kaar eller retsmøtets langvarighet, taler for det.

Vidnet kan dog ikke tilkjendes mer end 2 kroner dagen.

§ 6. Har et vidne paa grund av legemsfeil, sykdom, alder eller svakelighet trængt ledsager, faar ogsaa denne godtgjørelse efter §§ 2—5.

§ 7. Den reisegodtgjørelse, som vidnerne skal ha efter § 3 og § 4, første led, utbetales forskudsvis av statskassen, hvis ikke andet er bestemt. Kongen gir nærmere forskrifter om utbetalingen.

§ 8. Naar offentlige tjenestemænd møter som vidner for at forklare sig om forhold, som vedkommer deres tjeneste, skal de ha den skyss- og kostgodtgjørelse, som ellers er fastsat for deres stilling.

§ 9. Fast opnævnte sakkyndige skal for fremmøte i retten ha den skyss- og kostgodtgjørelse, som ellers er fastsat for deres embede eller bestilling.

Andre opnævnte sakkyndige skal ha den reisegodtgjørelse, som er fastsat i lovgivningen angaaende offentlige tjenestemænds skyss- og kostgodtgjørelse.

§ 10. Opnævnte sakkyndige, som ikke har fast løn, skal foruten reisegodtgjørelse ha en godtgjørelse for sin tjenstgjøring. Denne fastsetter retten for hver enkelt sak efter nærmere regler, som Kongen gir. Er betalingen lovbestemt, foretar retten ingen fastsettelse; dog kan den forhøie den lovbestemte betaling i overensstemmelse med de regler, Kongen gir, hvis den sakkyndiges tjenstgjøring har krævet særlig arbeide eller tidsansvendelse eller særlige fagkundskaper.

I andre saker end tvistemaal og private straffesaker kan ogsaa sakkyndige, som ikke er opnævnt, efter omstændighetene tilkjendes saadan godtgjørelse som ovenfor nævnt.

Naar godtgjørelsen er fastsat av andre domstoler end Høiesteret, er den gjenstand for revision og kan forandres av vedkommende regjeringsdepartement. I tvistemaal og private straffesaker foretages denne revision bare efter begjæring av den sakkyndige eller av vedkommende part, medmindre denne har faat fri sakførsel.

§ 11. Naar en, som ikke er part under et tvistemaal, maa fremlægge eller gi adgang til skriftlige bevis eller andre ting, som er i hans besiddelse, skal vedkommende part erstatte ham de utgifter, som er forbundet med det. Paa forlangende skal beløpet utredes forskudsvis.

§ 12. Ethvert krav paa godtgjørelse efter denne lovs §§ 2—8 eller § 11 falder bort, hvis det ikke er fremsat inden 6 maaneder efter vedkommende retsmøte.

Krav paa godtgjørelse efter § 10 falder bort, hvis det ikke 21 juli.
er fremsat inden 6 maaneder efter avslutningen av den sakkyn- nr. 2.
diges tjenstgjøring.

Slutningsbestemmelse.

Tiden for denne lovs ikrafttræden fastsættes ved sær-
skilt lov.

Ti har Vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar og
bekræfter samme som lov, under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania slot den 21 juli 1916.

Haakon.

(L. S.)

Gunnar Knudsen.

Carsten Schlytter,
konst.

Lov

om forandring i lov om rettergangsmaaten i militære
straffesaker av 29 mars 1900 § 142; jfr. lov
av 22 mai 1902.

21 juli.
Nr. 3.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Os er blit forelagt Stortingets beslutning, av 11 juli
1916 saalydende:

I.

I lov om rettergangsmaaten i militære straffesaker av 29
mars 1900 § 142, jfr. lov av 22 mai 1902, tilføies som
3dje led:

Straffens skjærpelse i krigstid kommer her ikke i betrakt-
ning.

II.

Denne lov træder i kraft straks.

Ti har Vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar og
bekræfter samme som lov, under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania slot den 21 juli 1916.

Haakon.

(L. S.)

Gunnar Knudsen.

Carsten Schlytter,
konst.

21 juli.

Nr. 4.

Lov

om anvendelse av Fogedembedsgaardsfondets midler.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Os er blit forelagt Stortingets beslutning, av 11 juli 1916 saalydende:

De gjældende bestemmelser angaaende civile embedsgaarder skal ikke være til hinder for, at Fogedembedsgaardsfondets midler anvendes til fordel for embeder, tilhørende det almindelige civile embedsverk, efter Kongens nærmere bestemmelse.

Ti har Vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar og bekræfter samme som lov, under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania slot den 21 juli 1916.

Haakon.

(L. S.)

Gunnar Knudsen.

Carsten Schlytter,
konst.

21 juli.

Kongelig resolution

av 21 juli.

I forbindelse med sanktion av foranstaaende lov nr. 4 er det bestemt, at dispositionsretten over Fogedembedsgaardsfondets midler overføres til Justisdepartementet, og at det skal høre under nævnte departement at træffe de forføininger, som overhodet foranlediges ved emanationen av loven.

21 juli.

Nr. 5.

Lov

om øket erstatning for sjøfolk ved krigsulykke.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Os er blit forelagt Stortingets beslutning, av 11 juli 1916 saalydende:

§ 1. Ved beregningen av skadebøter for de ulykker, som indgaar under lov om ulykkesforsikring for sjømænd av 18 august 1911 med tillægslov av 30 juli 1915, og som er for-

voldt eller forvoldes ved den nu paagaaende krig, skal hver av 21 juli de i nævnte lovs § 11 opførte lønningssatser forhøies med kr. Nr. 5. 1 000,00.

Det herved bevirkede tillæg i skadebøterne utredes av Riksforsikringsanstalten i forbindelse med de ordinære skadebøter efter loven.

§ 2. Er vedkommende fartøi forsikret i den ved lov av 21 august 1914 oprettede gjensidige forsikringsindretning »Krigsforsikringen«, skal der av denne forsikring for hver under sjømandsforsikringen indgaaende person, som rammes av saadan ulykke som i § 1 nævnt, yderligere utbetales en erstatning én gang for alle stor kr. 5 000,00 ved dødsfald eller hel invaliditet og en forholdsmæssig del av dette beløp beregnet efter tapet av erhvervsevne ved delvis invaliditet.

Denne skadebot utbetales til den eller de erstatningsberettigede efter sjømandsforsikringsloven. Er der ved dødsfald flere erstatningsberettigede, fordeles beløpet mellem dem efter forholdet mellem de aarlige livrentebeløp, de bestemmes at skulle oppbære efter nævnte lov.

Den heromhandlede pligt paahviler ogsaa »Krigsforsikringen« med hensyn til krigsulykker, som er indtruffet mellem 1 august 1914 og nærværende lovs ikrafttræden, forsaavidt vedkommende fartøi paa ulykkestiden var forsikret i samme.

Dersom nogen erstatningsberettiget allerede har faat erstatning av vedkommende skibs rederi enten direkte eller ved forsikring tegnet av rederiet, kommer saadan erstatning til fradrag i opgjøret.

§ 3. Krav paa erstatning efter denne lovs § 2 avgjøres av Riksforsikringsanstalten. Dennes avgjørelser kan indankes til prøvelse av Riksforsikrings-appelkommissionen overensstemmende med bestemmelserne i § 25 i lov om ulykkesforsikring for sjømænd.

Erstatningen blir at utrede uten hensyn til, om den enkelte reise, hvorunder ulykken indtræffer, ikke er godkjendt av krigsforsikringens styre (jfr. lov av 16 juli 1915 § 9), naar vedkommende skib er forsikret i krigsforsikringen.

§ 4. Utgiftene ved den i § 2 omhandlede erstatning utlignes efter »Krigsforsikringens« ophør paa de forsikrede fartøier overensstemmende med bestemmelserne i § 10 i lov av 16 juli 1915 om forsikring av norske fartøier mot krigsfare.

§ 5. De efter sjømandsforsikringsloven forsikrede personer, som er beskæftiget paa fartøier, som ikke er forsikret i »Krigsforsikringen«, er med hensyn til den i § 2 omhandlede erstatning fra denne lovs ikrafttræden forsikret i Riksforsikringsanstalten (sjømandsforsikringen).

Utgiftene ved denne forsikring dækkes ved en tillægs-

21 juli. præmie, som utlignes paa vedkommende fartøier, herfra dog Nr. 5. undtat fartøier i indsjø- og elvetrafik.

Erstatningspligt efter første led paahviler ogsaa Riksforsikringsanstalten med hensyn til krigsulykker, som er indtruffet mellem 1 august 1914 og nærværende lovs ikrafttræden, forsaavidt erstatningen ikke utredes av »Krigsforsikringen« efter § 2, næstsidste led.

»Krigsforsikringen« er til enhver tid pligtig til at bistaa Riksforsikringsanstalten med de fornødne opgaver over fartøier, som ikke er krigsforsikret.

Forøvrig gjælder bestemmelserne i sjømandsforsikringsloven, forsaavidt ikke andet er fastsat i denne lov.

§ 6. Det i § 2 omhandlede erstatningsbeløb utredes forskudsvis av Riksforsikringsanstalten.

Ved utbetalingen av erstatninger efter denne lovs §§ 2 og 5 kommer lov om ulykkesforsikring for fiskere av 8 august 1908 § 7, 1ste og 2det led, tilsvarende til anvendelse.

§ 7. Fordringer paa erstatning efter denne lovs §§ 2 og 5 eller tilstaat erstatning, som i henhold til lovens bestemmelse endnu ikke er stillet til den berettigedes fri raadighet, kan ikke med retsvirkning avhændes, pantsættes eller gjøres til gjenstand for arrest, eksekution eller utpantning undtagen for formues- og indtægtsskat til stat og kommune.

§ 8. Erstatning efter §§ 2 og 5 utredes ved dødsfald ogsaa for svenske og danske undersaatte uten hensyn til, at disse ifølge sin nationalitet ikke omfattes av sjømandsforsikringsloven. Skadeboten kr. 5 000,00 fordeles blandt vedkommendes efterlatte efter hans hjemlands lovgivning.

§ 9. Denne lov er midlertidig og træder i kraft straks.

Ti har Vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar og bekræfter samme som lov, under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania slot den 21 juli 1916.

Haakon.

(L. S.).

Gunnar Knudsen.

Carsten Schlytter,
konst.

21 juli...
Nr. 6.

LOV

om foranstaltninger mot bipest m. v.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Os er bli forelagt Stortingets beslutning, av 11 juli 1916 saalydende:

§ 1. Kongen avgjør, hvilke sygdomme skal henregnes til bipest. Kongen kan likeledes bestemme, at denne lov ogsaa skal gjælde andre smitsomme bisydomme.

§ 2. Medmindre Kongen anderledes bestemmer, fører den biavlsforening, som vedkommende departement til enhver tid bemyndiger til det, under departementets kontrol den umiddelbare ledelse av kampen mot bipest. Den ansætter i dette øie med tilsynsmænd med kyndighet i sygdommens behandling og leder deres arbeide efter en av departementet godkjendt plan. Tilsynsmændene autoriseres av departementet og har at rettesig efter de til enhver tid gjældende instrukser, som likeledes maa godkjendes av departementet. Foreningen avgir hvert aar indberetning om sin virksomhet og om resultaterne av den samt indsender regnskap.

§ 3. Er bi angrepet av bipest eller av nogen smitsom sygdom, som kan befryktes at være bipest, skal eieren snarest mulig melde det til lensmanden paa landet og politimesteren i byene eller til nærmeste offentlige landbruks- eller havebruksfunktionær eller til en av de foran nævnte tilsynsmænd. Om mulig bør anmeldelsen ledsages av prøver til undersøkelse. Den, som har tat mot anmeldelsen, sender den straks videre til vedkommende biavlsforening. Han kan paa by midlertidige foranstaltninger, som er uomgjængelig nødvendige for at hindre sygdommen i at gripe om sig.

§ 4. De i § 3 nævnte funktionærer, statsentomologen samt enhver, som av vedkommende departement bemyndiges til det, har ret til at undersøke enhver bigaard, hvor de har mistanke om, at der er bipest, samt til at ta med prøver til undersøkelse. Er distriktet i medhold av § 6 erklært smittet av bipest, har de samme ret, selvom saadan mistanke ikke foreligger. Negter eieren dem adgang, kan de om fornødent paa kalde politiets hjælp. Sidste punktum i foregaaende paragraf finder tilsvarende anvendelse.

§ 5. Findes nogen bigaard pestsmittet, kan den av vedkommende biavlsforening utsendte tilsynsmand paalægge eieren at træffe de foranstaltninger og iagttta de forholdsregler, som han finder nødvendige til helbredelse av biene og forebyggelse av smitte. Tilintetgjørelse av bier, bimateriel eller andre gjen-

21 juli. stande maa kun finde sted, hvor helbredelse eller betryggende Nr. 6. desinfektion maa ansees umulig eller uforholdsmæssig vanskelig og bare efter særskilt bemyndigelse av vedkommende biavlforening. Eieren pligter at yde tilsynsmanden den fornødne hjælp under hans arbeide i bigaarden samt med desinfektionen og i tilfælde tilintetgjørelsen. Utlæg til bekjæmpelsesmidler, saasom sprøitevæsker, desinfektionsstoffer og lignende, kan helt eller delvis erstattes efter bestemmelse av vedkommende departement. Derimot vil der som regel ikke kunne tilstaaes godtgjørelse for arbeide eller erstatning for de øvrige foranstaltninger, som træffes i medhold av nærværende paragraf, medmindre omkostningene ved iverksættelsen av de givne paabud er særlig store i forhold til vedkommendes økonomiske evne, eller hvor det gjælder tilintetgjørelse av bier og gjenstande, som ikke er smittet. Godtgjørelse eller erstatning tilstaaes dog i intet tilfælde, saafremt skadelidte ved indførsel fra utlandet av smittede bier eller gjenstande, ved overtrædelse av givne forholdsregler eller paa anden maate selv har forarsaket skaden.

Ethvert krav paa godtgjørelse for utlæg eller arbeide eller paa erstatning fortapes, hvis det ikke er fremsat for departementet eller en av de i § 3 omhandlede funktionærer inden 6 maaneder, efterat utlægget, arbeidet eller skaden har fundet sted.

§ 6. Kongen kan erklære et nærmere avgrænset omraade for smittet av bipest.

Inden saadant omraade er det forbudt:

- a. at sælge, flytte bort, bortgi samt leie og laane bort bifamilier, sværmer og brukte biboliger — med eller uten voksbygning — uten tilladelse av vedkommende biavlforening eller en av dens tilsynsmænd,
- b. at avle bidronninger til salg,
- c. at bruke førkopper i det fri eller at la rammer, honningbeholdere og andre gjenstande, som kan overføre smitte, staa slik til, at biene kan faa adgang til dem,
- d. at la utdøde biboliger med tavlebygning staa i det fri.

Derhos kan Kongen utfærdige yderligere forskrifter for at bekjempe og forebygge utbredelse av pesten.

§ 7. Kongen kan fatte beslutning om, at en eller flere av bestemmelsene i foregaaende paragraf ogsaa skal gjælde i distrikt, hvor bipest er konstatert, men som ikke er erklært pestsmittet.

§ 8. Kongen kan forby eller fastsette nærmere vilkaar for indførsel fra fremmede land av bier og gjenstande, som kan overføre bipest.

§ 9. Undlater bieier at utføre det, som ifølge denne

lov paaligger ham eller er ham paalagt, kan vedkommende til 21 juli. synsmand la det utføre for hans regning. Beløpet kan drives Nr. 6. ind ved utpantning.

§ 10. Den i § 5 omhandlede godtgjørelse og erstatning samt de øvrige utgifter, som er forbundet med gjennomførelse av denne lov, utredes av statskassen.

Vedkommende departement bestemmer, hvor meget vedkommende biavlsforening hvert aar kan anvende til administrationsutgifter.

§ 11. Denne lovs bestemmelser gjelder, saa langt de passer, ogsaa for den, som har bier i røgt, leie, varetægt eller anden besiddelse.

§ 12. Kongen kan bestemme, at den virksomhet, som ifølge denne lov kan tillægges en biavlsforening og dens tilsynsmænd, helt eller delvis skal utøves ved offentlige tjenestemænd.

§ 13. Overtrædelse av denne lov eller de med hjemmel av den utfærdigede bestemmelser og paalæg straffes med bøter.

§ 14. Denne lov træder i kraft straks.

Ti har Vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar og bekræfter samme som lov, under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania slot den 21 juli 1916.

Haakon.

(L. S.).

Gunnar Knudsen.

Carsten Schlytter,
konst.

Kongelig resolution

21 juli.

av 21 juli.

I medhold av lov om foranstaltninger mot bipest m. v. av 21 juli 1916 § 1 bestemmes, at følgende sykdomme indtil videre blir at henregne til bipest:

Yngelsyken eller bilarvens tarmsyke, som foraarsakes av *Bacillus Brandenburgensis* eller larvæ, yngelraaten eller bilarvens tarmraate, som foraarsakes av *Streptococcus apis*, og yngelpesten eller bilarvens tarmpest, som foraarsakes av *Bacillus alvei*.

Denne bestemmelse træder i kraft straks.

21 juli.
Nr. 7.

Lov

om anlæg av kommunal kloak.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Os er blit forelagt Stortingets beslutning, av 11 juli 1916 saalydende:

§ 1. Naar en kommune eller bygningskommune trenger kloak til bortledning av grundvand, overvand, urent vand, andre væsker og avløpsstoffer, og det findes nødvendig at føre anlægget over fremmed grund, kan Kongen gi tilladelse til mot erstatning efter skjøn at kræve avstaat dertil fornøden grund, bebygget som ubebygget, saavel som til at paalægge de eiendomsbyrder, som foretagendet maatte medføre.

Anlægget blir at fremme efter en av Kongen samtidig med tilladelsen approbert plan.

§ 2. Bestemmelserne i lov om rettergangsmaaten i saker angaaende tvungen avstaaelse av grund av 10 mai 1860 §§ 1 — 4 finder anvendelse paa avstaaelser i henhold til denne lov.

Hvor det paa grund av omstændighetene findes hensigtsmæssig, at skjøn og takster vedkommende anlæg efter denne lov utføres ved dertil av Kongen særskilt opnævnte mænd, kan dette fastsettes ved tilladelsen til foretagendets utførelse. — Kongen fastsetter i saa fald tillike mændenes antal.

Omkostningene ved skjønnet blir den erstatningsberettigede uvedkommende. Dog skal han utrede omkostningene ved overskjøn, som er forlangt av ham, og som gaar ham imot. Hvorvidt dette er tilfældet, avgjøres av overskjønsmændene.

§ 3. Bygningslovgivningens bestemmelser om kloakers anlæg skal vedbli at gjælde, hvor nærværende lovs bestemmelser ikke kommer til anvendelse.

Ti har Vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar og bekræfter samme som lov, under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania slot den 21 juli 1916.

Haakon.

(L. S.)

Gunnar Knudsen.

Carsten Schlytter,
konst.

Lov

21 juli.
Nr. 8.

om forandringer i lov om Norges Bank av 23 april 1892 med tillægslove.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Os er blit forelagt Stortingets beslutning, av 11 juli 1916 saalydende:

I.

Følgende paragraffer i lov om Norges Bank av 23 april 1892 skal for fremtiden lyde saaledes:

§ 2. Banken har et indbetalt grundfond paa fem og tyve millioner kroner, hvilket efter beslutning av repræsentantskapet i forening med direktionen kan forøkes indtil 50 millioner kroner. Desuten har banken et reservefond (jfr. § 40, ltr. b). Til indtægt for dette opføres i tilfælde det ved utvidelsen av grundfondet som kursavanse indvundne overskud.

§ 9. Banken kan utgi sedler for et beløp, der svarer til dens beholdning av guld, og desuten for et beløp av indtil 70 millioner kroner.

§ 10. Bankens guldbeholdning (jfr. § 9) bestaar av:

- a. myntet og umyntet guld i bankens eget verge eller beroende for dens regning i det offentlige myntverk;
- b. ikke rentebærende tilgodehavende hos statsbanker i de land, med hvilke Norge har konvention om fælles myntsystem, indtil et beløp av 6 millioner kroner;
- c. yderligere tilgodehavende hos disse banker og hos andre utenlandske bankforbindelser indtil et beløp, svarende til halvdelen av den under a omhandlede beholdning.

§ 11. Skulde det ved de opgjør, som banken vil ha at avgi (§ 37), vise sig, at der er i omløp et større beløp i sedler end efter § 9 tillatt, skal banken straks indsende forklaring til vedkommende regjeringsdepartement om aarsaken til overskridelsen, hvorhos den av det beløp, hvormed seddelutstedelsesretten er overskredet, har at erlægge til statskassen en avgift av 6 pct. aarlig, stigende med $\frac{1}{2}$ pct. for hver maaned, hvori overskridelsen maatte vedvare utover den nærmest følgende maanedes utgang. Avgiften beregnes av de beløp, som overskridelsen utgjør ved hvert av de ovennævnte opgjør, og for den tid, som er forløpet siden næstforegaaende opgjør.

Under forhold som omhandlet i § 7, sidste passus, eller under andre særlige ekstraordinære forhold kan Kongen nedsette avgiften.

§ 19. Banken er forpligtet til uten godtgjørelse og uten utgift for det offentlige:

- 21 juli. a. at motta staten og de offentlige fonds tilhørende indtægter
 Nr. 8. og at besørge deres utbetalinger samt i det hele at overta statens pengeomsætninger, dog uten at staa i forskud;
 b. at motta til opbevaring og forvaltning staten og de offentlige fonds tilhørende eller overfor samme deponerte værdipapirer og andre værdigjenstande;
 c. at utføre saavel ved hovedsættet som ved avdelingene den statskassen paahvilende ind- og utveksling av skillemynt, herunder indbefattet forsendelse av skillemynt til offentlige betjenter samt private personer og institutioner m. v.
 Nærmere forskrifter angaaende disse forpligtelser og det i den anledning fornødne regnskapshold gives av Kongen.

Hvorvidt og i tilfælde hvilken rente der skal svares av de i banken indestaaende offentlige midler, fastsættes i mangel av overenskomst mellem vedkommende regjeringsdepartement og bankens direktion av bankens repræsentantskap.

§ 40. Av resten utredes:

- a. til aktieeierne 6 pct. av aktiernes paalydende;
- b. derefter indtil 10 pct. av det tilbakeværende beløp til reservefondet, forsaavidt det utgjør mindre end $\frac{2}{5}$ av aktiekapitalen;
- c. av det overskytende halvdelen til staten og halvdelen til aktieeierne, indtil disses samlede utbytte utgjør 9 pct.;
- d. av resten $\frac{4}{5}$ til staten og $\frac{1}{5}$ til aktieeierne.

Hvad der av det aktieeierne tilfaldende utbytte ikke utgjør $\frac{1}{10}$ pct. av grundfondet, skal overføres til et reguleringsfond, hvis størrelse ikke maa overstige $\frac{1}{20}$ av grundfondet. Saafermt aktieeiernes utbytte maatte overstige 9 pct., kan den overskytende del av dette aktieeiernes utbytte efter beslutning av repræsentantskapet helt eller delvis henlægges til reguleringsfondet. Av det beløp, som til enhver tid maatte indestaa paa dette fond, kan efter lignende beslutning anvendes, hvad der maatte ansees passende til forøkelse av aktieeiernes utbytte, dog saaledes, at dette ved en saadan forøkelse ikke kommer til at overstige 8 pct. Forsaavidt aarsindtægten med tilskud fra reguleringsfondet ikke maatte være tilstrækkelig til at gi aktieeierne et utbytte av 6 pct., blir det manglende at tilskytte av reservefondet, forsaavidt det kan ske, uten at fondet synker under $\frac{1}{3}$ av aktiekapitalen. Utbytte utbetales kun efter avskrivning paa aktiebrev eller mot kupons.

II.

Nærværende lov træder i kraft straks.

Ved fordelingen mellem staten og aktieeierne av bankens overskud i 1916 blir reglerne i lov av 19 juli 1912 § 40 at anvende, forsaavidt angaar overskuddet i 1ste halvjaar 1916, og

reglerne i nærværende lov, forsaavidt angaar overskuddet i 2det 21 juli.
halvaar 1916. Hvert halvaars overskud ansættes til halvparten Nr. 8.
av aarets samlede overskud. Aktieeiernes halvaarsanparter blir
at sammenlægge, hvorefter der fastsættes en samlet utbyttepro-
cent for det hele aar under iagttagelse av reglerne i nærværende
lovs § 40, sidste passus.

Ti har Vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar og
bekræfter samme som lov, under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania slot den 21 juli 1916.

Haakon.

(L. S.)

Gunnar Knudsen.

Carsten Schlytter,
konst.

Lov

21 juli.
Nr. 9.

om kjøp paa avbetaling.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Os er blit forelagt Stortingets beslutning, av 15 juli
1916 saalydende:

§ 1. Ved kjøp paa avbetaling forstaaes i denne lov et kjøp,
hvor det er avtalt, at kjøpesummen skal betales avdragsvis, og
at ett eller flere avdrag først skal betales, efterat tingen er over-
git til kjøperen, og hvor sælgeren har forbeholdt sig ret til at
ta tingen tilbake, hvis kjøperen ikke oppfyller sine forpligtelser,
eller har forbeholdt sig eiendomsret til tingen, indtil betalingen
helt eller delvis er erlagt.

Om forholdet er kaldt leie, eller betalingen ellers er betegnet
som vederlag for bruk av tingen, ansees det allikevel som kjøp paa
avbetaling, hvis det er meningen, at mottageren skal bli eier av
tingen.

Loven kommer bare til anvendelse, naar kjøpet gjælder løs-
øre, og summen av alle avdrag (avbetalingsprisen) ikke er over
kr. 6 000,00.

§ 2. Sælgeren kan ikke gjøre gjældende en avtalt særlig
retsvirkning av kjøperens undlatelse av at betale, hvad han skyl-
der, saasom ret til at ta tingen tilbake eller til at forlange be-
taling av avdrag, som ellers ikke vilde være forfaldt, hvis ikke

Norsk Lovtidende. 1ste avd. Nr. 44. 1916.

21 juli. kjøperen i 14 dage har skyldt og fremdeles skylder enten det Nr. 9. sidste avdrag eller et avdrag, som utgjør mindst en tiendedel av avbetalingsprisen, eller to eller flere avdrag, som tilsammen utgjør mindst en tyvendedel av den.

Sælgeren kan i intet tilfælde gjøre gjældende nogen avtalt særlig retsvirkning av kjøperens undlatelse av at opfylde sine forpligtelser, saafremt retsvirkningen efter de foreliggende forhold vilde være aabenbart ubillig.

§ 3. Vil sælgeren ta tingen tilbake, skal ved opgjøret mellem parterne kjøperen godskrives den værdi, tingen har paa den tid, den blir tat tilbake.

§ 4. Sælgeren kan paa sin side godskrive sig:

- a. de avdrag, som er forfaltt, men endnu ikke betalt paa den tid, tingen blir tat tilbake,
- b. en saa stor brøkdel av de avdrag, som endnu ikke er forfaltt, som kontantprisen utgjør av avbetalingsprisen, samt i tilfælde
- c. de omkostninger, som har været nødvendige for at faa tingen tilbake.

Ved anvendelsen av denne regel regnes avdrag, som alene er forfaltt, fordi kjøperen har misligholdt sine forpligtelser, som ikke forfaltt. Ved kontantprisen forstaaes den pris, tingen kunde være kjøpt for mot kontant betaling paa den tid, kjøpet blev sluttet. Oplyses det ikke, hvor stor kontantprisen er, ansees den for at utgjøre ni tiendedele av avbetalingsprisen.

Er avbetalingsprisen aabenbart urimelig i forhold til den værdi, tingen hadde, da avtalen blev sluttet, kan kjøperen forlange, at der istedenfor de beløp, som er nævnt under a og b, godskrives sælgeren en rimelig avbetalingspris med fradrag av de avdrag, som alt er betalt.

§ 5. Er tingens værdi paa den tid, den blir tat tilbake, større end det beløp, sælgeren kan godskrive sig efter § 4, kan han ikke ta tingen tilbake, uten at han samtidig betaler det, som kjøperen faar tilgode efter opgjøret.

Er tingens værdi mindre end sælgerens fordring efter § 4, kan sælgeren ikke kræve mer end forskjellen.

§ 6. Har sælgeren forlangt tingen tilbake, kan kjøperen gjøre op sit mellemværende med ham ved at betale det, som skal godskrives sælgeren efter § 4. Gjør han det, beholder han tingen.

Har sælgeren alt faat tingen tilbake, har kjøperen i fjorten dage ret til at løse den ind mot at betale det, som sælgeren har tilgode efter § 4. Har sælgeren betalt noget i henhold til § 5, første led, maa kjøperen ogsaa betale det tilbake.

§ 7. Forlanger sælgeren tilbake flere ting, som er solgt underett, har kjøperen ret til at ta ut en eller flere av tingene

etter eget valg mot at betale sælgerens tilgodehavende efter § 21 juli. 4 med fradrag av værdien (jfr. § 3) av den eller de ting, som Nr. 9. sælgeren efter dette faar tilbake. Er værdien av denne eller disse ting større end sælgerens fordring efter § 4, kan sælgeren ikke ta den (dem) tilbake uten samtidig at betale forskjellen.

Har sælgeren alt faat tingene tilbake, kan kjøperen benytte sin ret efter foregaaende led ved indløsning overensstemmende med § 6, andet led. Værdien av den eller de ting, som kjøperen ikke indløser, blir da at trække fra det beløp, som kjøperen skal betale efter § 6, andet led.

Kjøperen kan dog ikke gjøre gjældende sin ret efter nærværende paragraf, hvis de ting, som vilde bli igjen, har slik sammenheng med de ting, som han ønsker at ta ut, at de vilde tape væsentlig i verdi ved at bli skilt fra dem.

§ 8. Har sælgeren forbeholdt sig, at kjøperens ret efter et kjøp paa avbetaling skal være betinget av, at han oppfyller sine forpliktelse efter et andet avbetalingskjøp, kan kjøperen forlange, at reglerne i § 2, første led, anvendes, som om der bare forelaa ett kjøp.

§ 9. Er det avtalt, at gjenstaaende avdrag skal være forfaldt, hvis kjøperen undlater at oppfylde sine forpliktelse, og forlanger sælgeren med hjemmel av denne avtale avdragene betalt, beregnes hans fordring efter reglerne i § 4.

§ 10. Vil sælgeren ta tingen tilbake, kan han forlange utlevering efter reglerne i §§ 11—13 uten søksmaal og dom.

§ 11. Utleveringen foretages av den myndighet, som eksekutionsforretningene hører under. Begjæringen om utlevering skal være skriftlig og indeholde en beregning over, hvad sælgeren mener, han kan godskrive sig efter reglerne i § 4. Bestyreren berammer tid og sted for forretningen og gir begjæringen paategning om det. Derefter forkynnder sælgeren begjæringen for kjøperen med varsel som for forlikssklager bestemt.

Findes det betænkelig at gi kjøperen varsel, eller kan forkyndelse overensstemmende med lov av 4 juni 1892 § 4 eller § 5 ikke iverksættes, blir forretningen paa sælgerens begjæring at sette, uten at kjøperen er stevnt. Forretningen kan imidlertid i saa fald alene fremmes, dersom kjøperen er tilstede. Er han ikke tilstede, kan bestyreren beslutte, at tingen skal tages i forvaring av ham eller av en tredjemand, som han opnævner. Forretningen utsættes til en bestemt tid, mindst 14 dage derefter, og til denne skal bestyreren varsle kjøperen gjennom skriftlig meddelelse, som han paa stedet leverer til nogen, som kan ta mot forkyndelse for kjøperen efter lov av 4 juni 1892 § 5; kan dette ikke ske, blir meddelelsen at opslaa eller efterlate paa stedet, og desuten av sælgeren at forkynnde for kjøperen overensstemmende med lov av 4 juni 1892

21 juli. § 4 eller § 5, hvis dertil er anledning. Forretningen blir der-
Nr. 9. efter at fremme, enten kjøperen møter eller ikke.

§ 12. Forretningens bestyrer mægler forlik mellem par-
terne, hvis begge er tilstede. Møter ikke kjøperen, skal be-
styreren vareta hans interesser under forretningen.

Enes ikke parterne om tingens værdi (§ 3), fastsættes den
ved skjøn av forretningens bestyrer i forening med vidnerne.
Finder bestyreren det paakrævet, kan han som vidner tilkalde
to mænd, som er opnævnt overensstemmende med lagrettes-
lovens § 19 eller § 23; sidstnævnte lovbestemmelse skal an-
vendes, naar det begjæres av begge parter.

§ 13. Gjør kjøperen indsigelse mot utleveringen, kan den
bare foregaa, hvis bestyreren finder, at indsigelsen er aabenbart
grundløs.

Er der tvist om, hvorvidt sælgeren skal betale noget i
henhold til § 5, første led, eller om, hvor meget han skal be-
tale, kan dog forretningen fremmes, hvis sælgeren deponerer
en saa stor sum hos bestyreren, som denne fastsetter. Finder
bestyreren saken tilstrækkelig oplyst, kan han derefter uten
videre forhandling avgjøre, hvem som skal ha det deponerte be-
løp. I motsat fald berammer bestyreren samtidig et nyt møte
til en bestemt tid mindst 14 dage derefter, hvortil kjøperen,
om han ikke har møtt, varsles saaledes som i § 11, næstsidste punk-
tum, bestemt. I dette møte kan parterne nærmere begrunde
sine paastande, hvorefter bestyreren avgjør, hvem som skal ha
det deponerte beløp. Er eksekutionsforretningene henlagt til
nogen anden end underdommeren, kan den part, som er mis-
fornøiet med avgjørelsen, indbringe den til prøvelse for under-
retten paa det sted, hvor forretningen er holdt. Saken maa
inden 14 dage efter avgjørelsen paastevnes til første eller andet
ting, hvortil lovlig varsel kan gives. Retten anstiller forliks-
mægling, hvis begge parter er tilstede. Nye bevisligheter kan
for retten altid anbringes, nye indsigelser bare, forsaavidt de
ikke strider mot nogen erkjendelse, som uttrykkelig er avgit
under utleveringsforretningen og tilført dens protokol. Hører
eksekutionsforretningene under underdommeren, gaar anken til
overretten. De vanlige procesregler kommer i saa fald til an-
vendelse.

Det deponerte beløp blir ikke at utbetale, før endelig av-
gjørelse er truffet.

§ 14. Overskjøn kan forlanges, hvis avbetalingsprisen er
større end kr. 200,00. Det bestyres av dommeren og avgives
av 4 mænd, som er opnævnt paa vanlig maate. Stevning maa
være forkyndt for den anden part inden en maaned, efterat
utleveringsforretningen er sluttet. Sælgeren kan ikke tilstevne
overskjøn, hvis han ikke under forretningen har avgit erklæ-

ring om, at han vil gjøre det. Avgir han slik erklæring, kan 21 juli. bestyreren bestemme, at tingen ikke skal utleveres til ham, Nr. 9. men at den skal tages i forvaring av bestyreren eller av en tredjemand, som han opnævner. Slik bestemmelse kan bestyreren ogsaa træffe, hvis kjøperen paa stedet erklærer, at han vil forlange overskjøn.

Bestyreren skal inden forretningens slutning gjøre kjøper og sælger opmerksom paa følgerne av, at de ovennævnte erklæringer avgives eller undlates.

Omkostningene ved overskjønnet bæres av den part, som det gaar imot; hvem det er, avgjør overskjønsmændene.

§ 15. Vil kjøperen benytte sin ret efter § 6 eller § 7 til at løse ind ting, som sælgeren har faat tilbake, kan han forlange utlevering uten dom. Reglerne i §§ 11, 12 og 14 faar tilsvarende anvendelse.

Er det tvist om, hvor meget kjøperen skal betale efter § 6, andet led, jfr. § 7, kan utlevering ske, naar han foruten at betale, hvad han mener at skyldte, deponerer en saa stor sum hos bestyreren, som denne bestemmer.

Denne tvist avgjøres paa den maate, som er foreskrevet i § 13.

Har sælgeren deponert noget i henhold til § 13, andet ledes første punktum, skal det utbetales til ham, naar tingen igjen utleveres til kjøperen.

§ 16. Kjøperen kan ikke paa forhaand fraskrive sig rettigheter, som hjemles ham i denne lov.

Heller ikke kan han paa forhaand gi fuldmagt til at slutte forlik paa hans vegne.

§ 17. Den, som gjør sig en næring av at sælge ting paa avbetaling, kan ikke slutte salg for en lavere avbetalingspris end kr. 500,00, hvis han ikke har tilladelse av politiet til at slutte slike salg.

Tilladelsen kan begrænses til enkelte arter av gjenstande. Den kan kaldes tilbake, hvis den maate, bedriften foregaar paa, eller andre særlige forhold gir grund til at frygte for misbruk.

Negter politiet at gi tilladelse, eller kalder det tilbake en tilladelse, som alt er git, kan avgjørelsen bringes ind for overøvrigheten.

Tilladelse efter denne paragraf fritar ikke for løsning av handelsbrev, saafremt saadant efter handelslovgivningen kræves til drift av næringen.

§ 18. For de i denne lovs §§ 11, 12 og 13, jfr. § 15, omhandlede utleveringsforretninger med tilknyttet skjøn betales:

- a. naar den efter § 12 fastsatte værdi ikke er over kr. 200,00 kr. 4,00

21 juli. b. naar værdien er over kr. 200,00 kr. 6,00
 Nr. 9. for den første forretningsdag og halvdelen herav for hver av de andre. Skyss- og kostgodtgjørelse beregnes ikke.

Paabegyndes flere forretninger hos samme person paa samme dag, betales fuldt gebyr for den første forretning og halvt gebyr for hver av de andre.

Forannævnte gebyrer beregnes ogsaa, hvis forretningen, efterat ret er sat, negtes fremme eller indstilles.

For berammelse betales intet. For tilsigelse betales kr. 1,00; tilsigelse av samme vidne til flere forretninger samme dag hos samme person regnes som en tilsigelse. For forretningens beskrivelse betales kr. 0,80 pr. ark.

Vidnerne tilkommer kr. 0,80 pr. dag. Uttages de efter lagretteslovens § 23, fastsætter bestyreren deres betaling.

For overskjøn betales gebyrer efter sportelloven, dog saaledes, at overskjønsmændene uten særskilt betaling tilsiges av dommeren i rekommandert brev eller paa anden hensigtsmæssig maate.

§ 19. Denne lov træder i kraft 1 august 1916. Den er bare anvendelig paa avtaler, som slutes, efterat den er traadt i kraft.

Ti har Vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar og bekræfter samme som lov, under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania slot den 21 juli 1916.

Haakon.

(L. S.)

Gunnar Knudsen.

Carsten Schlytter,
konst.

21 juli.
Nr. 10.

Lov

indeholdende forandringer i lov om statskontrol med skibes
 sjødygtighet av 9 juni 1903 med tillægslov
 av 18 september 1909.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Os er blit forelagt Stortingets beslutning, av 17 juli 1916 saalydende:

I.

Efternævnte bestemmelser i lov om statskontrol med skibes sjødygtighet av 9 juni 1903 skal herefter lyde saaledes:

§ 1. Til betryggelse for, at de i love og forskrifter op- 21 juli.
stillede fordringer betræffende skibes sjødygtighet opfyldes, skal Nr. 10.
norske skibe, der er av registreringspliktig størrelse i henhold
til lov av 4 mai 1901 om registrering av skibe, være under-
kastet saadan kontrol, som nærværende lov bestemmer.

Dog kan loven efter Kongens nærmere bestemmelse i den
utstrækning, som maatte ansees paakrævet, ogsaa gives anven-
delse paa skibe av mindre drægtighet, end § 1 i nævnte lov
fastsætter, paa lægtre og paa fremmede skibe og lægtre i
norske havner.

Kontrollen med norske skibe omfatter ethvert forhold, som
betinges eller kan indvirke paa et skibs sjødygtighet.

§ 11. Tilsynet har saavidt mulig at holde sig underrettet
om den forfatning, hvori de i dets distrikt hjemmehørende skibe
og norske skibe, der befarer distriktet, befinder sig, og at skride
ind, hvor der maatte findes grund til et indgaaende eftersyn,
forat det kan bringes i erfaring, hvorvidt vedkommende skib
er i sjødygtig stand og forøvrigt utstyrt i overensstemmelse med
gjældende love og bestemmelser.

Bygning av skib skal meldes til tilsynet, naar kjølen stræk-
kes. Ved bygning her i landet paahviler meldingspligten byg-
mesteren (verkstedet), og ved bygning i utlandet rederen (bestil-
leren). Meldingen sendes nærmeste tilsynsmand.

Det paahviler derhos tilsynet at paase, at de fordringer,
som maa stilles til besætningens kvalifikationer og antal, er
skedd fyldest i den utstrækning, som skibets beskaffenhet, far-
tens art og øvrige forhold gjør nødvendig.

§ 16. Er skib forlist eller kondemnert eller forlatt i sjøen,
eller er ved en ulykkeshændelse menneskeliv gaat tapt, har
eieren eller den bestyrende reder uopholdelig eller senest inden
fjorten dage, efterat ulykken er kommet til hans kundskap,
herom at gi vedkommende skibsinspektør underretning. Naar
et skib befrygtes at være forsvundet, paahviler det endvidere
eieren eller den bestyrende reder inden en maaned efter utlø-
pet av den i sjøfartslovens § 258 fastsatte abandonfrist at med-
dele vedkommende skibsinspektør underretning herom.

Naar sjøforklaring i utlandet er avgit for norsk konsul,
besørger Sjøfartskontoret i de av vedkommende departement
bestemte tilfælde utskrift av forklaringen oversendt vedkom-
mende skibsinspektør.

Naar sjøforklaring er avgit for utenlandsk myndighet, paa-
hviler det vedkommende skibs reder uopholdelig at foranledige
utskrift av sjøforklaringen tilstillet vedkommende skibsinspektør.

21 juli.

II.

Nr. 10.

Denne lov træder i kraft straks.

Ti har Vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar og bekræfter samme som lov, under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania slot den 21 juli 1916.

Haakon.

(L. S.)

Gunnar Knudsen.

Carsten Schlytter,
konst.

21⁷juli.

Nr. 11.

Midlertidig lov

angaaende forandring i lov om statskontrol med skibes
sjødygtighed av 9 juni 1903 med tillægslov
av 18 september 1909.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Os er blit forelagt Stortingets beslutning, av 17 juli 1916
saalydende:

I.

§ 35 i lov av 18 september 1909 skal lyde saaledes:

1. Naar skib, hjemmehørende i utlandet, indkjøpes av norsk borger eller norsk selskap, skal dette, uanset bestemmelserne i lov om sjøfarten av 20 juli 1893 og i lov om registrering av skibe av 4 mai 1901, ikke kunne indføres i det norske skibsregister eller tildeles nationalitetsbevis, medmindre det i »Det Norske Veritas« har klassen A 1, hvis det er av træ, 1 A 1, hvis det er av jern (staal), eller tilsvarende klasser i andre av Kongen anerkjendte besigtelsesinstitutioner. Har skibet saadan klasse for fart i begrænset farvand, kan det bare indkjøpes for anvendelse i begrænset fart.

Derhos maa skibet efter besigtelse av tilsynet befindes at være sjødygtig samt forskriftsmæssig indrettet og utrustet, forsaavidt angaar de under § 36, 3 nævnte dele.

Skibe over 20 aar gamle maa ikke indkjøpes fra utlandet.

2. Fartøier, som er bygget til fangst eller fiske paa havet, bjergning, slæpning, isbrytning eller lignende, og som frem-

deles skal anvendes til saadant bruk, samt fartøier paa 100 reg. ton brutto og derunder skal uten hinder av bestemmelserne i post 1 kunne indkjøpes, saafremt de efter en av tilsynet anordnet besigtelse findes i fuldt betryggende forfatning. 21 juli. Nr. 11.

3. Hvis skibet indkjøpes for at tjene til ophugning eller for at avrigges til lægter og i denne hensigt skal avgaa direkte til Norge, behøver det uanset alder eller klasse kun at kjendes sjødygtig for reisen efter besigtelse av »Det Norske Veritas« eller to av konsulen opnævnte sakkyndige mænd.
4. Nærmere forskrifter angaaende besigtelse av skibe, der indkjøpes fra utlandet, fastsættes av Kongen.

II.

Denne lov træder i kraft straks.

Den provisoriske anordning av 14 december 1915 om forbud mot at kjøpe utenlandske skibe ophæves.

Ti har Vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar og bekræfter samme som lov, under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania slot den 21 juli 1916.

Haakon.

(L. S.)

Gunnar Knudsen.

Carsten Schlytter,
konst.

Midlertidig lov

om forbud mot salg av skibe til utlandet.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Os er blit forelagt Stortingets beslutning, av 17 juli 1916 saalydende:

§ 1. Det skal være forbudt under nogen form at avhænde skib eller part i skib, som er indført i det norske skibsregister, eller for hvilket der er utstedt midlertidig norsk nationalitetsbevis, til utlandet (utenlandsk statsborger, utenlandsk selskap).

§ 2. Vedkommende regjeringsdepartement kan i særlige tilfælde dispensere fra forbudet i § 1.

21 juli.
Nr. 12.

21 juli. § 3. Medmindre tilladelse til avhændelse er git, maa far-
 Nr. 12. tøiet ikke utslettes av skibsregistret paa grund av avhændelse
 til utlandet. Heller ikke maa overdragelse til utlandet av skibs-
 part registreres.

§ 4. Overtrædelse av det i § 1 omhandlede forbud straf-
 fes med bøter eller fængsel indtil 6 maaneder, hvorhos det far-
 tøi eller den skibspart, som søkes solgt i strid med forbudet,
 inddrages til fordel for statskassen. Om hertil ikke er anled-
 ning, inddrages fartøiets eller skibspartens værdi hos den skyl-
 dige.

§ 5. Denne lov træder i kraft straks.

Den provisoriske anordning av 3 december 1915 om for-
 bud mot salg av fartøier til utlandet ophæves.

Ti har Vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar
 og bekræfter samme som lov, under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania slot den 21 juli 1916.

Haakon.

(L. S.)

Gunnar Knudsen.

Carsten Sclytter,
 konst.

21 juli.

Nr. 13.

Lov

indeholdende tillæg til lov av 2 mai 1912 om oprettelse av
 et lotteri til indtægt for skogsaken og tuberkulosesaken.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Os er blit forelagt Stortingets beslutning, av 17 juli
 1916 saalydende:

§ 1. Den ved lov av 2 mai 1912 givne tilladelse til at
 oprette et pengelotteri utvides til at omfatte ogsaa et nyt eller
 tillægs-lotteri, hvis aarlige indskudssum ikke maa overstige kr.
 3 200 000,00. Dette lotteri kan organiseres i forbindelse med
 det i nævnte lov tillatte lotteri eller som et selvstændig lotteri
 efter Kongens nærmere bestemmelse.

Trækningenes aarlige antal kan sættes til 6.

Dets varighet begrænses til det samme tidspunkt, som er
 fastsat for det ved lov av 2 mai 1912 tillatte lotteri.

§ 2. Lotteriets overskud anvendes saaledes:

A. Til støtte av den sceniske kunst:

21 juli.

Nr. 13.

1. Kr. 300 000,00 tilstaaes Det Norske Teater til anskaffelse av hus. Summen utbetales i løpet av de to første aar, fordelt med en halvdel paa hvert av disse.

B. Til støtte av det videnskabelige arbeide:

2. Kr. 300 000,00 tilstaaes Bergens museum til videre fremme av dets videnskabelige arbeide. Summen utbetales i løpet av det tredje og fjerde aar, fordelt med en halvdel paa hvert.
3. Kr. 150 000,00 tilstaaes Det kongelige Videnskapsselskap i Trondhjem til et fond til fremme av dets virksomhet. Kr. 100 000,00 tilstaaes Stavanger museum og kr. 50 000,00 Tromsø museum til fond til fremme av deres virksomhet. Summene utbetales i løpet av det femte og sjette aar, fordelt med en halvdel paa hvert.

C.

4. Kr. 1 000 000,00 til de i lov av 2 mai 1912 § 1, post 2, omhandlede fond, idet beløpet deles likt mellom Den norske Nationalforening mot Tuberkulose og Norske Kvinders Sanitetsforening. Beløpet blir at utbetale med $\frac{1}{11}$ i hvert av de 11 aar, hvori lotteriet skal bestaa.
5. Resten anvendes til kornmagasinering, kornavlens fremme og landets opdyrkning efter Stortingets nærmere bestemmelse.

§ 3. Forældede gevinster tilfalder det i § 2 nr. 5 nævnte formaal.

§ 4. Forøvrig blir de i lov av 2 mai 1912 givne forskrifter gjældende ogsaa for et ved denne lov oprettet lotteri.

Ti har Vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar og bekræfter samme som lov, under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania slot den 21 juli 1916.

Haakon.

(L. S.)

Gunnar Knudsen.

Carsten Schlytter,
konst.

21 juli.
Nr. 14.

Lov

indeholdende forandring i lov om døve, blinde og aandssvake barns undervisning og om pleie- og arbeidshjem for ikke dannelsesdygtige aandssvake av 4 juni 1915.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Os er blit forelagt Stortingets beslutning, av 18 juli 1916 saalydende:

I.

§ 3 i lov om døve, blinde og aandssvake barns undervisning og om pleie- og arbeidshjem for ikke dannelsesdygtige aandssvake av 4 juni 1915 skal lyde saaledes:

Berettiget til optagelse i og ophold ved de skoler, som omhandles i de foregaaende paragraffer, er:

Døve barn mellem det fyldte 7de og det fyldte 18de aar.

Blinde barn mellem det fyldte 8de og det fyldte 21de aar.

Aandssvake barn mellem det fyldte 8de og det fyldte 21de aar.

Døve barn i indtil 9 skoleaar, aandssvake barn i indtil 8 skoleaar, blinde barn i indtil 11 skoleaar, medmindre de enten:

- a. lider av nogen legemlig svakhet, som ifølge lægeattest gjør det unyttig eller utilraadelig at sende dem i skole, eller
- b. har naadd skolens maal.

Barn, som ikke inden de forannævnte aldersgrænser har tilbragt de nævnte antal aar i skolen, er, naar forældrene ønsker det, og Kirke- og Undervisningsdepartementet, efter at ha indhentet erklæring fra direktøren for døve-, blinde- og aandssvakeskolerne, finder det hensigtsmæssig, berettiget til fortsat ophold ved skolen i 2 aar.

II.

Denne lov træder i kraft fra den dag, Kongen bestemmer.

Ti har Vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar og bekræfter samme som lov, under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania slot den 21 juli 1916.

Haakon.

(L. S.)

Gunnar Knudsen.

Carsten Schlytter,
konst.

Lov

21 juli.
Nr. 15.

om bekjæmpelse av skadeinsekter og plantesygdomme.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Os er blit forelagt Stortingets beslutning, av 18 juli 1916 saalydende:

§ 1. Kongen bestemmer, hvilke insekter eller sygdomme skal ansees farlige for planter, busker eller trær, og kan paa by nødvendige foranstaltninger for at bekjæmpe og forebygge utbredelsen inden landet av saadanne insekter eller sygdomme.

§ 2. I dette øiemed kan Kongen bl. a. utfærdige:

- a. Forbud mot indførsel av planter, busker eller trær eller dele derav, herunder ogsaa indbefattet bær, rotfrugter, poteter, korn og andet frø.
- b. Forbud mot saaning, plantning eller transport (uten eller i forbindelse med avhændelse) av planter, busker eller trær eller dele derav inden det hele land eller enkelte distrikter.
- c. Forskrifter om tilintetgjørelse, isolering ved limringer eller paa anden maate, desinfektion eller sprøitning med insekt- og sopfordrivende midler av planter, busker eller trær samt dele derav, som er angrepet av farlige insekter eller sygdomme, eller som kan antages at indebære fare for, at saadanne insekter eller sygdomme kan utbredes; likeledes paabud om tilintetgjørelse eller desinfektion av smittede gjenstande saasom emballage og andre gjenstande, hvorfra smitte kan antages at ville utbredes.
- d. Forskrifter om isolering av jordstykker, desinfektion av jord, oplagsrum, redskaper o. lign.

§ 3. Vedkommende regjeringsdepartement skal være berettiget til at dispensere fra forekrifter utfærdiget i henhold til §§ 1 og 2, forsaavidt angaar planter, busker eller trær eller dele derav, som agtes benyttet i videnskabelig eller teknisk øiemed.

§ 4. Eier eller bruker av jord eller skog er forpligtet til straks at underrette politiet eller nogen av de i § 5 omhandlede funktionærer, saafremt der paa hans eiendom optræder insekter eller sygdomme, som antages at være undergit nærværende lov.

Om mulig skal anmeldelsen ledsages av prøver til undersøkelse.

§ 5. Landbruks-, havebruks- eller skogfunktionærer, som er ansat i statens, amtets eller kommunens tjeneste, samt stats-

21 juli. entomologen og andre funktionærer, som vedkommende regjeringsdepartement bemyndiger dertil, skal ha uhindret adgang til grundeiendom, potet- eller kornlager, butik og lign. — for at foreta undersøkelse angaaende insekter eller sykdomme, som i henhold til Kongens bestemmelse ansees farlige. Disse funktionærer har ret til at ta de nødvendige prøver til undersøkelse og til at paaby de midlertidige foranstaltninger, som er uomgjængelig nødvendige for at hindre videre utbredelse.

Forøvrig bestemmer vedkommende regjeringsdepartement, hvorvidt de foranstaltninger, som paabydes i henhold til denne lov, skal utføres av vedkommende eiere eller brukere eller av andre, som dertil antages.

§ 6. Undlater eieren eller brukeren at etterkomme, hvad der i henhold til bestemmelse i foregaaende paragraf er ham paalagt, kan departementet eller den, det dertil bemyndiger, la arbeidet utføre for vedkommendes regning og la beløpet inndrive ved utpantning.

§ 7. Utlæg til bekjæmpelsesmidler, saasom sprøitevæsker, desinfektionsstoffer o. lign. kan helt eller delvis erstattes efter bestemmelse av vedkommende regjeringsdepartement.

Derimot vil der som regel ikke kunne tilstaaes godtgjørelse for arbeide eller erstatning for foranstaltninger, som træffes i medhold av § 2, bokstav b, c eller d, medmindre omkostningene ved iverksættelsen av de givne paabud er særlig store i forhold til vedkommendes økonomiske evne eller, hvor det gjælder tilintetgjørelse av gjenstand, som ikke er smittet.

Godtgjørelse eller erstatning tilstaaes dog i intet tilfælde, saafremt skadelidte ved indførsel fra utlandet av smittede planter, busker eller trær eller dele derav, ved overtrædelse av givne forholdsregler eller paa anden maate selv har foraarsaket skaden.

Ethvert krav paa godtgjørelse for utlæg eller arbeide eller paa erstatning fortapes, hvis det ikke er fremsat for departementet, politiet eller en av de i § 5 omhandlede funktionærer inden 6 maaneder, efterat utlægget, arbeidet eller skaden har fundet sted.

Al godtgjørelse og erstatning efter denne lov utredes med en halvpart av statskassen, mens den anden halvpart utredes med $\frac{1}{4}$ av amtet og $\frac{1}{4}$ av vedkommende kommune.

§ 8. Overtrædelse av denne lov og de i henhold til samme utfærdigede forskrifter straffes med bøter, medmindre forholdet rammes av en strengere straffebestemmelse.

§ 9. Denne lov træder i kraft straks. Samtidig ophæves lov av 25 april 1907 om forbud mot indførsel og transport av stikkelsbærplanter m. v.

De i medhold av nævnte lov utfærdigede bestemmelser 21 juli. blir dog fremdeles gjældende, indtil de ophæves av Kongen. Nr. 15.

Ti har Vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar og bekræfter samme som lov, under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania slot den 21 juli 1916.

Haakon.

(L. S.)

Gunnar Knudsen.

Carsten Schlytter,
konst.

Kongelig resolution

21 juli.

av 21 juli.

I medhold av lov om bekjæmpelse av skadeinsekter og plantesygdomme av 21 juli 1916 § 1 bestemmes, at følgende insekter og plantesygdomme indtil videre skal ansees farlige for planter, busker eller trær:

Berberisrust eller Sortrust (*Puccinia graminis*), Potetkræft (*Synchytrium endobioticum*), Stikkelsbærrøperen (*Sphærotheca mors uvæ*), Jordbærmidde (*Tarsonemus fragariæ*), Pærens blærefot (*Euthrips pyri*), Furuspinderen (*Dendrolimus pini*), Nonnen (*Lymantria monacha*).

Denne bestemmelse træder i kraft straks.

Kongelig resolution

21 juli.

av 21 juli.

I henhold til lov av 6 juni 1891 om politivedtægter for rikets herreder, jfr. lov nr. 3 av 12 juni 1914 og lov av 22 mai 1875 om offentlige forestillinger m. v. meddeles stadfæstelse paa nedenstaaende av herredsstyret for Hols herred, Buskeruds amt, den 16 mai og 30 juni 1916 vedtagne beslutning til nye politivedtægter, som skal træde istedenfor de ved kongelig resolution av 28 september 1894 stadfæstede vedtægter:

§ 1. Paa offentlig vei, herunder indbefattet enhver vei eller adkomst, som er bestemt for almindelig færdsel eller er almindelig befærdet, maa sammenstimlen av folk hvorved færd-

21 juli. selen hemmes eller den offentlige orden forstyrres, ikke finde sted. Veibanen maa til enhver tid være passabel for gaaende, saaledes at folk, som staar paa veien, uten anmodning skal vike tilside. Møtende skal vike av tilhøre.

§ 2. Paa offentlig vei eller langs dens kanter eller skraa-ninger maa der ikke foregaa dans, spil eller slagsmaal, ropen eller anden larmende, voldsom eller fornærmelig adfærd, hvorved den offentlige orden forstyrres eller forbigående eller omboende forulempes.

§ 3. Ingen maa paa offentlig vei eller utover samme skyte med bøsse eller lignende, avbrænde fyrverkeri, krudt eller eksploderende gjenstande av nogen slags, heller ikke kaste sten, sneball eller andet, hvorved skade kan forvoldes eller den, som færdes paa veien, fortrædiges. Under denne bestemmelse er indbefattet skytning for forbifarende bruddefærd. Ved mine-ringsarbeide paa eller i nærheten av offentlig vei eller i nærheten av bebodd hus maa fornøden forsigtighet iagttages. Øvelses- og præmieskytning eller skytning tilmaals skal være forbudt paa andre steder end der, hvor der skytes mot fuldt betryggende bakgrund eller baner, godkjendt av lensmanden. Derhos skal det være forbudt at rette skud mot bebodde strøk eller enkeltliggende bopæl.

§ 4. Uvøren kjørsel og riden paa offentlig vei maa ikke finde sted, — herunder indbefattet automobil- og cykelkjøring. Cyklende skal vike til høire side av veien eller, i tilfælde fornødent, staa av for kjørende og gaaende. Paa sterkt befærdede veier skal cykelryttere kjøre med sagte fart. Cyklende maa ikke ride flere paa samme cykel, undtagen naar denne er bestemt for flere personer. Kapkjøring paa offentlig vei paa cykel er paa det strengeste forbudt.

§ 5. Naar hunder viser sig biske eller glupske, eller har den vane at forulempe mennesker eller hester ved at fare mot dem eller gjøre ad dem, skal eieren eller besidderen efter politiets nærmere bestemmelse holde saadanne hunder bundet eller forsynt med forsvarlig mundkurv. Tisper maa i parringstiden av eieren eller besidderen holdes inde eller i baand.

§ 6. Enhver, som ernærer sig ved offentlig bevertning med spise- eller drikkevarer, skal, forsaavidt det staar til ham, sørge for, at der i de dertil benyttede lokaler intet forefaller, som strider mot orden og sømmelighet. Ingen maa her gjøre sig skyldig i voldsom eller støiende adfærd, hvorved andre for-trædiges eller forstyrres, eller i andre maater vise uanstændig eller forargelig opførsel.

§ 7. Kaffestuer og lignende offentlige bevertningssteder skal holdes lukket fra kl. 11 aften før søn- og helligdage og til kl. 5 form. paa disse dage og ellers fra kl. 12 aften til kl. 5 morgen, og

maa i denne tid ingen bevertning finde sted og ingen gjester 21 juli. indlates eller opholde sig paa disse steder.

Denne bestemmelse skal ikke være til hinder for bevertning av reisende i hoteller og gjestgiverier i den nævnte del av døgnet.

Ved forskriftene i denne paragraf gjøres ingen forandring i de ifølge lovgivningen gjældende bestemmelser om tiden for salg av øl og vin.

§ 8. Offentlig sammenkomst til avholdelse av dans eller anden lystighet maa ikke finde sted uten tilladelse av politiet, som kan paaby dens ophør kl. 10 aften.

§ 9. Lovlig opslaatte plakater og bekjendtgjørelser er det forbudt at rive ned, besudle eller gjøre ulæselige.

§ 10. Uten politiets tilladelse er det forbudt at gi offentlige forestillinger — derunder konserter, balletter, cirkus, pantomimer, magiske eller ekvilibritiske forestillinger, holde karusel, luftgynge, skytebane etc., forevise menageri, panorama eller andre seværdigheter. Tilladelsen knyttes altid til bestemt person, der optræder som den ansvarlige, og kan tilbakekalles naarsomhelst.

§ 11. Enhver, som har faat tilladelse til at gi forestilling eller andet efter § 10, skal etterkomme de ordens- og sikkerhetsregler, som politiet maatte foreskrive. Besøkende pligter at etterkomme politiets paabud i og utenfor lokalet og forøvrig iagttatte orden og sømmelighet.

§ 12. Enhver, som gir konserter, forestillinger eller andet efter § 10, har for hver forestillingsdag eller aften at svare en avgift fra 5—100 kroner efter politiets bestemmelser. Avgiften erlægges forskudsvis og tilfalder herredskassen. Konserter, skuespil- og andre forestillinger etc. av almindennende art samt de, som gives i veldædige øiemed eller av indenbygdsboende, kan fritages for avgift. Vedkommende bekoster selv det ordensopsyn, som politiet foreskriver. Kirkekonserter kommer ikke ind under bestemmelserne i nærværende vedtægter.

§ 13. Overtrædelse av disse vedtægter er belagt med straf, kfr. straffel.s § 339,2. Politivedtægtene, fastsat ved kongelig resolution av 28 september 1894 bortfalder.

Kongelig resolution

21 juli.

av 21 juli.

Den av Drammens bystyre i møte den 3 juli d. a. fattede beslutning om forandring av § 1 i den ved kongelig resolution av 11 september 1914 stadfæstede vedtægt angaaende

21 juli. lukningstid for utsalgssteder i Drammen stadfæstes i henhold til lov om lukningstid for utsalgssteder av 25 juli 1913 som gjældende indtil videre.

Forandringen træder i kraft 5 august 1916.

Efter den besluttede forandring skal § 1 lyde saaledes:

»Utsalgssteder for varehandel skal med de nedenfor nævnte undtagelser holdes lukket fra kl 7 aften til kl. 7 morgen. De 7 sidste virkedage før julaften kan holdes aapent til kl. 9 aften. Søn- og helligdage samt 17 mai holdes lukket hele dagen.

Julaften samt nytårs-, paaske- og pinseaften lukkes kl. 6«.

21 juli.

Kongelig resolution

av 21 juli.

1. I den kongelige resolution av 4 juli 1916 angaaende forbud mot utførsel av varer i alle slags jernblik m. v. gjøres den tilføielse, at utførsel foruten fra de i post 1 nævnte toldsteder ogsaa skal kunne foregaa fra Sarpsborg og Holmestrand's toldsteder.
2. Denne bestemmelse træder i kraft straks.

21 juli.

Kongelig resolution

av 21 juli.

I medhold av lov om ansvar for skade paa bufæ ved hund m. v. av 20 august 1915 dens § 2, 2det punktum, meddeles approbation paa de av Kvikne herredsstyre i Hedemarkens amt, Lunner herredsstyre i Kristians amt, Melhus og Stadsbygdens herredsstyrer i Søndre Trondhjems amt og Ogndalens herredsstyre i Nordre Trondhjems amt henholdsvis under 13, 17 og 20 mai samt 5 og 8 juni 1916 fattede beslutninger, hvorved bestemmes, at hund, som i vedkommende herred paatræffes uten ledsager i beitestrækning i den tid, bufæ beiter, kan saavel grundeieren som bufæets eier eller besidder og enhver i strækningen havneberettiget straks la dræpe paa stedet eller, inden 3 maaneder, kræve dræpt ved politiets foranstaltning.

Kongelig resolution

21 juli.

av 21 juli.

- I. I henhold til havnelovens § 29 meddeles stadfæstelse paa Narviks bystyres beslutning av 19 juni 1916 om forhøielse av den for stedet ved høieste resolution av 31 mai 1904 fastsatte tonnageavgift til 10 øre pr. registerton av fartøier, som er ankommet fra eller bestemt til utlandet, og til 5 øre pr. registerton av fartøier, som er ankommet fra eller bestemt til indenriksk sted, samt av lystfartøier til 5 øre pr. ton av fartøiets maalte drægtighet.
- II. Beslutningen træder straks i kraft og forblir gjældende til 30 juni 1917.

Kongelig resolution

21 juli.

av 21 juli.

Istedenfor den under post 2 i kongelig resolution av 7 juli 1913 indtagne bestemmelse angaaende motorvogkjøring paa hovedveien fra Gulsvik jernbanestation til Gol jernbanestation fastsættes i medhold av lov om bruk av motorvogn av 21 juni 1912 § 2, 2det led, følgende som gjældende indtil videre:

Paa hovedveien fra Gulsvik jernbanestation i Flaa gjennom Nes til Gol jernbanestation er motorvognkjøring forbudt undtagen hver tirsdag og torsdag.

Kongelig resolution

21 juli.

av 21 juli.

I henhold til §§ 6 og 7 i lov om bygningsvæsenet av 27 juli 1896 meddeles approbation paa Tønsbergs bystyres beslutning i møte den 29 september 1911 angaaende regulering av Svend Foyns gate med tilbaketrukket byggelinje sammesteds, saalydende:

»Svend Foyns gate reguleres paa strækningen mellem

21 juli. Storgaten og Tønsberg—Eidsfosbanens linje til en bredde av 15 meter og paa strækningen mellem nævnte jernbanelinje og Kaptein Hoffs Allé til en bredde av 12,5 meter. Med hensyn til hele den nævnte strækning — fra Storgaten til Kaptein Hoffs Allé — bestemmes, at der paa den søndre side av gaten utlægges en jevnside med gaten løpende strækning av 5 meters bredde, der ikke maa bebygges».

Utgiver: Byraachef Young.